

Udvalget kan således ikke anbefale, at rekursadgangen udvides i forhold til de i dag gældende regler, da dette må antages at give anledning til en væsentlig forøgelse af antallet af rekursager og dermed være i strid med ønsket om, at det overordnede kommunaltilsyn særligt bør være rettet mod sager, der er af væsentlig betydning for styringen og koordineringen af statsamtmandenes praksis.

Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 285-286.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enig i Klage-reformudvalgets anbefalinger.

Det foreslås derfor, at statsamtmandens afgørelser om sanktioner - i samme omfang som tilsynsrådernes afgørelser om sanktioner i dag - af vedkommende kommunalbestyrelse eller kommunalbestyrelsesmedlem kan indbringes for den overordnede tilsynsmyndighed - som i lovforslaget foreslås at være indenrigs- og sundhedsministeren, jf. *afsnit 4.3.5*. Det er dog præciseret i lovforslaget, at alene afgørelser om anvendelse af sanktioner og ikke afgørelser om undladelse heraf vil kunne påklages til den overordnede tilsynsmyndighed.

Som konsekvens af, at statsamtmandenes tilsyn også foreslås at omfatte amtskommunerne, Bornholms, Københavns og Frederiksberg kommuner, Hovedstadens Sygehusfællesskab og Hovedstadens Udviklingsråd, jf. *afsnit 4.3.3.*, og at indenrigs- og sundhedsministeren ikke længere skal føre direkte tilsyn med disse særlige kommunale myndigheder, vil statsamtmandenes afgørelser om sanktionsanvendelse i forhold til disse kommunale myndighedsorganer og deres medlemmer fremover kunne påklages til indenrigs- og sundhedsministeren som den overordnede tilsynsmyndighed. Det indebærer en forbedret retsstilling for de nævnte organer og deres medlemmer. Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder det væsentligt, at der er adgang til at få alle afgørelser om sanktioner prøvet.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 52, *stk. 1*.

Lovforslaget ændrer heller ikke kommunalbestyrelsens adgang til at indbringe afgørelser om samtykke eller godkendelse efter lov om kommunernes styrelse og efter bestemmelser fastsat i medfør af lov om kommunernes styrelse for indenrigs- og sundhedsministeren, når bortses fra, at også sådanne afgørelser truffet i forhold til amtskommunerne, Bornholms, Københavns og Frederiksberg kommuner, Hovedstadens Sygehusfællesskab og Hovedstadens Udviklingsråd vil kunne påklages. Det er imidlertid præciseret, at de

nævnte afgørelser ikke kan påklages, hvis samtykke eller godkendelse er opnået i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens anmodning herom. Herved undgås den situation, at ministeren skal tage stilling til rent formelle spørgsmål, uden at vurderingen har aktuel retlig betydning.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 52, *stk. 2*.

7.1.2. Adgang til at tage sager op af egen drift

Indenrigs- og sundhedsministeren varetager i henhold til den *gældende bestemmelse* i § 61 a tilsynet med lovligheden af tilsynsrådernes beslutninger og undladelser. Indenrigs- og sundhedsministeren har i den forbindelse adgang til af egen drift at tage sager op, som har været behandlet i tilsynsrådet. Det bemærkes herved, at tilsynsrådene er selvstændige forvaltningsorganer, som ikke står i et almindeligt underordningsforhold til Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Der gælder samme regler for Indenrigs- og Sundhedsministeriets initiativret i forhold til tilsynsrådene, som der gælder for tilsynsrådernes initiativret i forhold til kommunerne, jf. *afsnit 5.2*. i de almindelige bemærkninger.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkning nr. 1395/2000, side 139-140.

Klagereformudvalget finder, at den overordnede tilsynsmyndighed skal have adgang til af egen drift at tage sager op, som er behandlet af statsamterne i første instans. Udvalget finder endvidere, at den overordnede tilsynsmyndigheds funktion på dette område bør indrettes således, at den er særligt rettet mod sager, der er af væsentlig betydning for styringen og koordineringen af tilsynspraksis.

Udvalget har overvejet, hvorledes afgrænsningen af kompetencen kan ske, herunder om det bør overlades til den overordnede tilsynsmyndighed selv at fastsætte grænser for, hvornår en sag tages op af egen drift. Udvalget har imidlertid fundet det rigtigst, at der i loven fastsættes i hvert fald nogle overordnede rammer for, hvornår den overordnede tilsynsmyndighed bør behandle sager af egen drift.

Det er udvalgets opfattelse, at det grundlæggende kriterium for, hvornår den overordnede tilsynsmyndighed tager en sag op, må være, om den må forventes at få særlig betydning for tilsynspraksis, således at den overordnede tilsynsmyndigheds afgørelse eller udtalelse i sagen i væsentlig grad bidrager til styring og koordinering heraf.

Udvalget har derfor foreslået, at den overordnede tilsynsmyndighed tillægges adgang til at tage en sag